

מסורת הש"ס

(א) [לעיל נא. ושינ].
(ב) עננה או מזרח. דק"מ.
(ג) [לעיל עא. ושינ].
(ד) [לעיל טו. ה] (ס) כחוצות
לנא. (ז) (כ"מ נט. ז) (ז) [פ"ר]
תוספות קדושין כ. ד"ה
ומקומו. (ח) [פ"ר כ"מ
נט. ז] (ס) פ"ה ל"ב (י) פ"ה
מכיל. (כ) (ד"ה וברשות).
(ל) (ד"ה זי). (ס) כ"מ נט.

הגהות הב"ח

(ב) גמ' ופרע בתרבו:
(ג) רש"י ד"ה וטבת ומכר
תוך מרשמו דכשהוציאו
הרץ מרשמו: (ג) רש"י
ד"ה ננכ וס' מפליג
וקאמר גנב וטבת ולא"כ:

גליון הש"ס

תום' רח' חיקק וכו' כפ' נהגה לביין ב' חודש. לפניך נראה דה' צ"ל נסוף הדיבור הזה והביאנו ראיה דלוקא לא חוליק במר קין דרעק והייט מדאמרינן ש גבי נלן דלר' דמטות קטות דים מן נספד משל אף דמדרינק לא קני היי' הכא אס מתיב ליק אף דמדרינק קני מיי' לא יא: מותר לנקה זו:

[illegible]

גנב והקריש משלם ר' וה'.
לי מכרו לשמים ואירי
מעיקרא תורא דראובן והש
שקרנן קרב לכפר על הנעלי

גנג והקדיש גנג והקיפ גנג והחליף גנג ונתן
במחמתה גנג ופרע ⁽⁶⁾ חובו גנג ופרע בהקיפו
גנג ושלה סבלונות בבית חמיו משלם
תשלומי ארכעה וחמשה מאי קמ"ל אשמעין
דישא גנג ונתן לאחר ומבט דיש שלח
לדבר עבירה אע"ג בכלל התורה כולה
אין שלוח לדבר עבירה יבא י"ש שלוח
לדבר עבירה מאי מעמא ומבטו ⁽⁷⁾ ומכרו ⁽⁸⁾ מה
ממכירה דלא אפשר דלאו על ידי אחר אף
ממכירה ע"י אחר מחייב ואשמעין סיפא
גנג והקדיש ⁽⁹⁾ מה לי מכרו להדיוט מה לי
ממכרו לשמים: **מרתנ'** גנג ברשות הבעלים
ומכר חוץ מרשותם או שגנג חוץ
מברשותם ומכר ומכר ברשותם או שגנג
ומכר ומכר חוץ מברשותם משלם תשלומי
וארכעה וחמשה יאכל גנג ומבט ומכר
ברשותם פטור ⁽¹⁰⁾ היה מושכו ויוצא ומת
ברשות הבעלים פטור הגביהו או הוציאו
מברשות בעלים ומת חייב ינתנו לכבורות
בנו או לבקל חוב לשומר חנם לשואל לנשא
שכר ולשוכר והיה מושכו ומת ברשות
הבעלים פטור הגביהו או שהוציאו מרשות
הבעלים ומת חייב: **גמ'** בעי אמימר תיקנו
דב ימ"ר ת"ש נתנו לכבורות בנו או לבקל
שוא שכר ולשוכר היה מושכו ויוצא ומת
שומר וש"מ תיקנו משיכה בשומרין אמר
שוא תנא גנג שגנג מבית הבעלים ותנא
ה רב אשי לא תדחיה מה לי גנג שגנג
גנג מבית בעלים אלא לאו שומר וש"מ
איתמר נמי אמר ר' אלעזר כדרך שתקנו
משיכה בשומרין תנא נמי הכי כדרך שתקנו
ה בשומרין וכשם שהקרקע נקנית בכסף בשטר
כסף בשטר ובחוקה ⁽¹¹⁾ שכירות דכמי אילמא
שכירות

דמפרש מה לי מכרו להדיוט
באקדש בידק הבית דלא שפיר למימר
ז' תורא דהדיוט כמו שפיר מונח
ושמח לשמו ושם בעליו עליו ורן
הלקשות אחאי לא פריך לעיל ורן
(טו) ולפלו וימחי בדדיה ד"א
בנדקש מונח אבל בנדקש דבר
משלס משלס ארבעה וחסדק פריך
למעיל ולפלו וימחי בדדיה ד"א
בנדקש קלים לעיל פריך שפיר
דהרי הכל דלא מונח אבל בנדקשי
בדק הבית לא בעי לפלוגי דסמס
דקדושה דשור ושה דמחייב ר' לזנוח
אע"ג דהסם מפלגי וקאמר (ו) טבח
והח"כ הקדש משלס ארבעה וחמשה
ואותוהו הקדש הוי קדש בידק הבית
הקדש לא הוי מחייב ולמ"ד יאוש לא
הקדש א"ש ששקמקדש לחא"ר יאוש לא
דידיה קמקדש ולמ"ד יאוש קני
ומיחונו הוי דוקא לפני יאוש אבל אחר
יאוש שלו הוי טובח וטעו הוי חול
יאוש מחייב האקדש אע"ג דלא חול
הקדש מקמי יאוש כי דלמי מחייב
מכבר ומתנה קדש יאוש אע"ג דלא
איהו מעשיו שלל חל המכר והמתנה
פיון דאמרינו לגנוח ממסירו להדיוט
דבר שצדי להקדש:

אבל נגב ושבח וסדר בשרשות
 פסור. בשלל הנגיבו עסקין
 דהנגיבו היו קרי וחיבי כלקמן:
 10 שהוציאו משרות בעלים ב'.
 ברים אלו נערות (במנות ב').
 11 (הספי) פליגי רב אחא ורבינא חד
 אמר שהוציאו לקמטא אבל לרה"ר ולא
 קני דייק מסיפא הוציאו דומיא
 דהנגיבו דלמי לרבותיה ואידן אמר
 אפילו הוציאו לרה"ר קנה דייק
 מרסא דמא ברשות בעלים פסור
 12 חזק לרשות חייב אפי' הוציאוהו
 לרה"ר ונראה דהוא פליגי אלאזי ורבי
 דלמרי דהמובחר כלל הפסיה (ר"ב ד)
 13 משיכה קונה במקטא אבל לא
 ברה"ר ואין נראה לחלק כלל קניין
 14 שאלו חלוקה לרבותיה ואידן אמר

שאר קצוות מדרגשין לעיל (דף סה.) גבי גבב אין לי אלא דיו גבו וקריפו מנין משמע דלא מחייב אלא במקום שראוי לקנות כי הוי דרגשין גיטין (דף עז.) ומתן בידה ונראה להלכה ככאבי ורבה מדמימי מיליטורו בהבחר (סא) משמע שהם עיקר ולא שייך כאן כל היכא דפליגי רב אחא ורבינא הלכה כרבינא לקולא:

תרגומו לזכרונות בנו או א"כ. אותו לשון שפירס בקונטרס דאנעלס קאי רחוק מאד חזק שזיך לפרס לאותו לשון שמו כנפשיה ואלו כ' אורחיה ועוד גלשון חיוב ופטור לא שייך לזכרונות קאי וז"ל ויזיך לנחות דמאסו אחרינא נקט חיוב ופטור ועוד כנסתפסתא (פ"י) קמאי גביהו א"ו נתנו לזכרונות בנו משמע דלגנן קאי דאי דאנעלס מה זיך הגההו א"ו דדייה הוא ועוד דרשאי יחיימי ממחני' בגמרא אנעליא דקטק משיבא שומרים אי אפשר ליטענה להאי ליטענה לפי מה שפרשם בגמ' וי"א שפירס בקונטרס נתנו הגנב לזכרונות בנו הוא עיקר דמחשיב הגנב במשיבא הני ו"א וזמאי מחשיב במשיבא והא אין שלים לדבר עבירה וי"ל דהנהו לא ידעי דמאי לדידי באיסורא אלן סגורין שהיה שלו ויבן ליתענה דמפרס בפ"ק דבבא מציעא (דף י' וסא) טעמא דאין שלים לדבר עבירה שהם דשלים כן חיובא הוא ודברי הרב ודברי ר' דודאי התלמיד דברי מי שזמעין ויבן ליתענה דאי בני עבד אי בני לא עבד אין שייך לזכאן שהם אין ידע שהשלים יעבור אכל כזו ודבר א"ו שיקח ממחר שהוא סבור שהוא ידע וועלני (סא) גבי נזק טענה נכנסה דמוקף לה טענה עבד ע"י אחר ופריך ו"ל איבן מצינו שזה חוטא א"ו מה מחשיב הוא מצי למימר דסבור שהוא שלו אכל משני שפיר והאמא אכל ו"ק היכי ליף מה מכירה ע"י אחר אף מכירה כ' דלמא דוקא כשסבור שהוא שלו כיון דליכא יסור: [ושין ט"ז קדוש מ: ד"ה אחא:] וליקנו שפיר בשומרי' או א"ל. הלא מצינו ליה אי משעת משיבא [ואו משעת מחלצה] מתחייבים כל דא וחד דכנייה שומר חסם כנפשיה ושומר סכר בגנייה ואחריה וסאלן דפשיטא משיבא מתחייבים דשאל לא כן מחלצה דבהשאל כ"ד דף נ: וסא) נתן א"ו אחר לו השאלו שלם ושלמה וזמאי חייב ויגמורא אחר פריה במשיבא ובשמעין קורדוס (סא וסא) ו"ל לאונסיס מ"ש פרה דמשעת שאלה אלא אורי' דמצינו ליה בשאל וסוכר אי מצי משאל ושמכיר למיהדר ביה אפי' משך עד שימחיל ומלכא או לא דלמא למ"ד בני שאל קורדוס מחבירו ביקע וז' קנאו לא ביקע וז' לא קנאו ומצי משאל הדר ביה וכן כפרה עד יעשה ביה מלכא ופשיט ליה מתמחיתא דנתנו לזכרונות בנו דקמאי גביהו א"ו שהי'ואו מרשות בעלים וזמאי חייב אפי' לאו שומר דמחייבא גנב אמשיבא שומר ש"מ למשיבא גמריה אשין יכול לחזור וז' שאם היה יכול לחזור וז' לא היה מחייבא במשיבא שמשני לא גנב שהיה גנב מושבא מבית שומרים ותנא גנב שגנבו מבית שומרים ומיירי שלם נתן לזכרונות בנו ולבעל חובו לגמרי ולי"כ הוו בעלים ולא שומר אלא אפומיקי בעלמא עשה להם שאם לא יסרע עד יום פלוני שיהא קרוב להם ובר הוה גנב פסקא שאלים דלא ביקע וז' מצי משאל הדר ביה הוי הכי ולא חייס ליתפירא דכנסמן קאי גנב מרשות שומר מה לי גנב מרשות וז' וזמאי ודכאי' מקדש (קדוש דף מ: וסא) איכא תנא כרז הוה דאפי' במלוה יכול לחזור כל זמן שלא הוציא כ"ש שאיה וז' ומלוקות דכרז לדבר הוה לא תקנו משיבא בשומר ובר"א תקנו דקדאמא תסא) ופליגא דר"א ובר' אלעזר נמי מדאורייתא יכול לחזור אלא שחכמים תקנו דלא מצי הדר ביה משעת משיבא ועוד קאמר תסא) ופליגא ארדכי אמי דאמר ר' אמי המשאל קורדוס של קדש לחבירו מעל ומכירו מותר לנכס וז' למחלצה משמע דסבר דקנה מדאורייתא דאי מדריגא ומעל משום מדריגא אין יכול לחזור * כמו נתנה לנלן כפרק הוזהב (כ"מ דף מה. וסא) א"כ הוי חומרא דאפי' לדי קולא דחבירו מותר לנכס וז' למחלצה: שטמנו

עמ.

עין משפט
נר מצוה

קבא א מ"י פ"ו מהל' תשלה הל' 3:
קבב ב מ"י פ"ו מהל' גניזה הל' 1 עוד ח"מ פ"ט ע"ג:
קבג ג מ"י פ"ו מהל' 4 ד ה ו מ"י פ"ו מהל' טו ועין גמ"ח:
קבה ד מ"י פ"ו מהל' שירות הל' 6 סג ע"ין פט עו"ש פ"ח סימן 10 פ"ד:
קבו ו מ"י פ"ה הל' ממנה הל' 1 סג ע"ין פט עו"ש פ"ח סימן קל"ה ע"ין ו וסימן 10 פ"ד ו וסימן 10 פ"ד:
קבז ז מ"י פ"ו מהל' 5 פ"ד:

מוסף רש"י

[illegible]